

БЪЛГАРСКИЯТЪ СИНАКСАРЪ ОТЪ 1339 Г.

Тоя синаксаръ, който са намира у М. Погодина въ Москва, е билъ написанъ „въ дни тогѣда царствующему и прѣобладающъ землѣхъ българскохъ превысокому и самодръжавному Иѡанъ Александру.“ Въ Бѣлградъ са намира и други бѣлгарски синаксаръ, въ който са повтарятъ долензложенните отъ насъ рѣдове и който е описанъ отъ г-на В. Ламански въ неговата статия „О славянскихъ рукописяхъ въ Бѣлградъ, Загребъ и Вѣннѣ“ (въ приложенията за VI томъ на „Зап. Акад. Наукъ“). Правописанието на тоя памѣтникъ е срѣднѣо-бѣлгарско. Ние заимствоваме слѣдующите рѣдове изъ сѣчиненията на А. Гилфердинга (Т. I., стр. 39).

При Никифоре цѣсарѣ. и штици стабрикиевѣ. въ. ѳ. ѣ. лѣтъ цѣсарствѣ него. сключнннса рать взнн-ти гръкомъ съ блгарзѣ. авзнѣ же цѣсаревн по дрѣжавѣ повѣднншоу по сѣмъ повѣдож възнѣсншоу сѣ. и пнцн и пнцнню прнлѣжжншоу. ставше же сѣ съ блгрзѣ блвгарѣ. и ношнж на гръцкнхъ вож нападше нскѣкошж, а дрѣугнзѣ нхѣдошж, и самого цѣсарѣ шшж. и много бѣвннство въ ннхъ створишж. не пощѣдѣшж нн нѣдннмого же нн самого цѣсарѣ. елнко же нхъ нхѣзѣст и тн блѣжашж на горзѣ гжнншжж. и тамѣ нхѣзѣшж. елнко же жто вѣ жннзѣхъ. и ноу-дннн блѣхъ хрнста штврѣчннса. и не покорннвнса въ рѣзннчнзѣ сѣмрѣтн вѣложнн блншж. и мж-чннн вѣнѣцѣ прнжшж.

БЪЛГАРСКИЯТЪ ПРОЛОГЪ.

Тоя прологъ, който е билъ найденъ въ София отъ